Rot - Erupte - Eructe

Autor:
Data de publicació: 13-08-2023

Rot

Altres noms
Eructes, ructus, eruptus, eructació, boca flatus

0:15

Especialitat
Gastroenterologia

Eructes (0:38 0:38 (Help•Info))(també anomenat eructació i eructació) és l'alliberament de gas del tracte digestiu superior (esòfag i estómac) dels animals a través de la boca. Sol ser audible.

En els humans, l'esclat pot ser causat per processos alimentaris normals o com a efecte secundari d'altres condicions mèdiques. Hi ha diversos nivells d'acceptació social de l'esclat: en determinats contextos i cultures, el burping és acceptable, mentre que en altres és ofensiu o inacceptable. El fet de no esclatar pot causar dolor o altres efectes negatius.

Els humans no som els únics animals que esclaten: és molt comú entre altres mamífers. En particular, l'esclat de remugants domesticats, com vaques o ovelles, és un important contribuent de les emissions de metà i pot tenir un efecte negatiu sobre el medi ambient. S'estan fent importants investigacions per trobar estratègies de mitigació de l'esclat dels remugants, és a dir, modificar la dieta dels animals amb Asparagopsis taxiformis (alga vermella). [1]

Contingut

Causes

L'esclat sol produir-se per empassar aire en menjar o beure i posteriorment expulsar-lo, en aquest cas el gas expulsat és principalment una barreja de nitrogen i oxigen. [2]
Les burpes poden ser causades per la ingesta de begudes que contenen diòxid de carboni, com cervesa i refrescos, en aquest cas el gas expulsat és principalment diòxid de carboni.
Els medicaments per a la diabetis com la metformina[3] i l'exenatida[4] poden causar esclats, especialment a dosis més altes. Això sovint es resol en poques setmanes.
L'esclat combinat amb altres símptomes com la dispèpsia, nàusees i acidesa estomacal pot ser un signe d'úlcera o hèrnia de hiat, i ha de ser revisat per un metge. [5]
Altres causes d'esclat inclouen al·lèrgies alimentàries, malalties de la vesícula biliar, H. pylori, malaltia per reflux àcid[6] i gastritis. [7]

Complicacions
En ambients de microgravetat, l'esclat s'associa freqüentment amb la regurgitació, coneguda com a esclat humit. Amb la gravetat reduïda, el contingut de l'estómac és més probable que pugi cap a l'esòfag quan l'esfínter gastroesofàgic està relaxat, juntament amb l'aire expulsat. [8]

Trastorns

La incapacitat per esclatar és poc freqüent. [cal citació mèdica]
Es pot produir dolor toràcic associat a esclatar, però és rar. [9]
La disfunció retrògrada de cricofaringis (R-CPD) o disfunció retrògrada de l'esfínter esofàgic superior (R-UESD)[10][11] implica que el múscul cricofaringi no pot relaxar-se. L'R-CPD es va descobrir per primera vegada el 2015. [12] Els símptomes comuns inclouen sorolls clapotejants, inflor i flatulències; Els símptomes menors però comuns poden ser singlot potencialment dolorós, nàusees, restrenyiment, hipersalivació o dificultat per respirar. [13] [14] Una manometria d'alta resolució, manometria esofàgica o fluoroscòpia per part d'un metge otorrinolaringòleg és capaç d'avaluar el problema. [11][10] El 80% dels pacients van ser tractats amb èxit amb Botox després d'una sola injecció. Una alternativa si la injecció no té èxit és sotmetre's a una miotomia cricofaríngia parcial. [15]

Societat i cultura
Acceptació
Algunes cultures del sud d'Àsia consideren que l'esclat és acceptable en situacions particulars. Per exemple, un convidat esclatant pot ser un senyal per a l'amfitrió que l'àpat l'ha satisfet i que està ple. [16]

Al Japó, esclatar durant un àpat es considera de males maneres. [17] Esclatar durant un àpat també es considera inacceptable en les cultures occidentals, com Amèrica del Nord i Europa. [16] Als països de l'Orient Mitjà, no és acceptable esclatar en veu alta en públic, i caldria silenciar el rot, o almenys intentar-ho. [cal citació]

Tot i que pràcticament no hi ha investigacions científiques sobre el tema, hi ha petites comunitats en línia per esclatar com a fetitxisme sexual. [18] En línia, tant homes com dones de qualsevol orientació sexual informen anecdòticament d'alguna atracció per esclatar, amb el que sembla ser solapaments psicològics i / o conductuals amb altres fetitxes sexuals com la inflació corporal, l'alimentació, la vorarefília i els fetitxes farting. [19] Anecdòticament, l'aspecte de "sonoritat" sembla ser un element important per burlar els fetitxistes. Tot i ser un fetitxe bastant poc comú,[20] continua seguint un patró general ben conegut de comportament sexual on l'audició influeix en l'excitació i la resposta sexual, assenyalant que "és el soroll fet en lloc de l'acció en si el que sembla ser el que és sexualitzat i/o interpretat pel fetitxista com sexualment plaent i excitant". [19]

Bebès
Un nadó rebentat contra l'espatlla d'un adult

És probable que els nadons acumulin gas a l'estómac mentre s'alimenten i experimentin molèsties considerables (i agitació) fins que se'ls assisteixi. Esclatar un nadó implica col·locar el nen en una posició propícia a l'expulsió de gasos (per exemple, contra l'espatlla de l'adult, amb l'estómac del nadó recolzat sobre el pit de l'adult) i després donar copets lleugerament a la zona lumbar. Com que l'esclat pot causar vòmits, de vegades s'utilitza un "rotllo" o un "coixinet de rot" a l'espatlla per protegir la roba. [21]

Concurs
El rècord Guinness mundial de ràfega més forta és de 109,9 dB, establert per Paul Hunn a Butlins Bognor Regis, Regne Unit, el 23 d'agost de 2009. [22][23] Això és més fort que un martell automàtic a una distància d'1 m (3 peus 3 polzades). [24]

Discurs rebentat
És possible induir voluntàriament a esclatar a través de l'aire empassant i després expulsar-lo, i mitjançant la manipulació de l'aparell fonador produir la parla rebentada.

Tot i que sovint s'utilitza com a mitjà d'entreteniment o competició, també pot actuar com un mitjà alternatiu de vocalització per a les persones que s'han sotmès a una laringectomia, amb el rot substituint la fonació laríngia. Això es coneix com a parla esofàgica.

Altres animals
Molts altres mamífers, com vaques, gossos i ovelles, també rebenten.

Remugants

Gran part del gas expulsat es produeix com a subproducte del procés digestiu del remugant. Aquests gasos inclouen notablement un gran volum de metà, produït exclusivament per una estreta cohort d'arqueus metanogènics a l'intestí de l'animal; Escherichia coli (E. coli) i altres bacteris manquen dels enzims i cofactors necessaris per a la producció de metà. Una vaca lactant produeix uns 322 g de metà per dia,[25] és a dir, més de 117 kg per any a través de l'esclat i l'exhalació, fent de les vaques de cultiu comercial un important (37%)[26] contribuent a les emissions antropogèniques de metà i, per tant, a l'efecte hivernacle. El 95% d'aquest gas (vent) s'emet a través de l'esclat. [27] Això ha portat els científics de l'Organització de Recerca Científica i Industrial de la Commonwealth de Perth, Austràlia, a desenvolupar una vacuna antimetanogen per minimitzar el metà en rots de vaca. [28]

Una de les raons per les quals les vaques esclaten tant és que sovint se'ls alimenta amb aliments que el seu sistema digestiu no pot processar completament, com el blat de moro i la soja. Alguns agricultors han reduït la càrrega de les seves vaques alimentant-les amb alfals i llinosa, que estan més a prop de les herbes que havien menjat en estat salvatge abans de ser domesticades. [29]

El fet de no esclatar amb èxit pot ser fatal. Això és particularment comú entre els remugants domesticats als quals se'ls permet engolir-se sobre el trèvol de primavera o l'alfals. La condició, coneguda com timpana ruminal, és una acumulació d'alta pressió de gas a l'estómac (s) i requereix un tractament immediat per expulsar el gas, generalment la inserció d'una mànega de goma flexible per l'esòfag, o en casos extrems la inclinació del costat de l'animal amb un trochar i una cànula. [cal citació]

Ocells

No hi ha proves documentades que les aus esclatin, tot i que els ornitòlegs creuen que no hi ha res que els impedeixi fisiològicament fer-ho. No obstant això, atès que la microbiota de les aus no inclou el mateix conjunt de bacteris productors de gas que els mamífers han d'ajudar a la digestió, el gas amb prou feines s'acumula en els tractes gastrointestinals de les aus. [30]

Vegeu també

Flatulència
Singlot
Penèlope i el cau humongós

Referències

^ Guineu, Àlex. "Les vaques alimentades amb algues rebenten menys metà que escalfa el planeta". Revista Smithsonian. [Consulta: 28 març 2021].
^ Cormier, René E. (1990), Walker, H. Kenneth; Hall, W. Dallas; Hurst, J. Willis (eds.), "Gas abdominal", Mètodes clínics: la història, els exàmens físics i de laboratori (3a ed.), Butterworths, ISBN 040990077X, PMID 21250257
^ "DailyMed: Sobre DailyMed". [Consulta: 4 octubre 2014].
^ "DailyMed: Sobre DailyMed". [Consulta: 4 octubre 2014].
^ "Eructació (Guia professional de signes i símptomes (cinquena edició)) - WrongDiagnosis.com". Millor medicina. Arxivat de l'original el 17 July 2012. [Consulta: 4 octubre 2014].
^ ? «Rot: MedlinePlus Enciclopèdia Mèdica». medlineplus.gov. [Consulta: 30 abril 2020].
^ Hopman, Wim P; van Kouwen, Mariëtte C; Smout, André J (14 d'abril de 2010). "Els rots (supra)gàstrics desencadenen singlots recurrents?". Revista Mundial de Gastroenterologia. 16 (14): 1795–1799. DOI:10.3748/wjg.v16.i14.1795. PMC 2852831. PMID 20380015.
^ Vickie Kloeris (1 de maig de 2001). Menjar a l'ISS Arxivat 30-2006-2011 a Wayback Machine. Entrevista amb Lori Keith. Administració Nacional d'Aeronàutica i de l'Espai. [Consulta: 11-12-<>].
^ Kahrilas, PJ; Dodds, WJ; Hogan, WJ (octubre de 1987). "Disfunció del reflex del cinturó. Una causa de dolor toràcic incapacitant". Gastroenterologia. 93 (4): 818–22. DOI:10.1016/0016-5085(87)90445-8. PMID 3623025.
^ Jump up to:un b Oude Nijhuis, Renske A.B.; Snelleman, Jurjaan A.; Oors, Jac M.; Kessing, Boudewijn F.; Heuveling, Derrek A.; Schuitenmaker, Jeroen M.; deu Cate, Liesbeth; Smout, Andreas J.P.M.; Bredenoord, Albert J. (26 d'agost de 2021). "La síndrome d'incapacitat de Belch: Un estudi que utilitza manometria d'alta resolució concurrent i monitoratge d'impedàncies". Neurogastroenterologia i motilitat. Wiley. 34 (5): E14250. DOI:10.1111/NMO.14250. ISSN 1350-1925. PMC 9285907. PMID 34435723.
^ Jump up to:un b Kahrilas, Peter J. (4 de febrer de 2022). "Funció retrògrada de l'esfínter esofàgic superior... i disfunció". Neurogastroenterologia i motilitat. Wiley. 34 (5): E14328. DOI:10.1111/nmo.14328. ISSN 1350-1925. PMC 9007908. PMID 35122356.

^ Bastian, Robert W.; Smithson, Melissa L. (15 de març de 2019). "Incapacitat per rotar i símptomes associats per disfunció retrògrada de Cricopharingeus: diagnòstic i tractament". OTO Oberta. 3 (1): 2473974X1983455. DOI:10.1177/2473974X19834553. PMC 6572913. PMID 31236539.
^ Bastian, Robert W.; Smithson, Melissa L. (2019). "Incapacitat per rotar i símptomes associats per disfunció retrògrada de Cricopharingeus: diagnòstic i tractament". OTO Oberta. 3 (1): 2473974X1983455. DOI:10.1177/2473974X19834553. PMC 6572913. PMID 31236539.
^ Bastian, Dr. Robert (24 de setembre de 2021). "No es pot rotar? Recursos integrals per a R-CPD (en un sol lloc)". Laringopèdia. [Consulta: 24 agost 2022].
^ Bastian, Robert W.; Hoesli, Rebecca C. (gener 2020). "Miotomia cricofaríngia parcial per al tractament de la disfunció cricofaríngia retrògrada". OTO Oberta. 4 (2): 2473974X2091764. DOI:10.1177/2473974X20917644. PMC 7163242. PMID 32328538.
^ Jump up to:un b Mehrotra, Shirin (10 d'octubre de 2011). "Rotar o no rebentar". BURRP!. Arxivat de l'original el 30 octubre 2013. [Consulta: 30 octubre 2013].
^ "Etiqueta gastronòmica al Japó | Articles | Serveis culturals". Kwintessential.co.uk. Arxivat de l'original el 29 octubre 2013. [Consulta: 22 gener 2014].
^ Gander, Caixmira (24 de novembre de 2016). "Dins del món de la comunitat fetitxe esclatant". Independent.co.uk. [Consulta: 22 juny 2021].
^ Jump up to:un b Griffiths, BSc, PhD, CPsychol, PGDipHE, FBPsS, FRSA, Dr. Mark (22 de setembre de 2014). "Una mirada molt breu als fetitxes esclatants". [Consulta: 22 juny 2021].
^ Mulherin, Lizzie (30 de novembre de 2016). "'És un gir important': És aquest el fetitxe més inusual de tots els temps?". [Consulta: 22 juny 2021].
^ "Burping a Baby - Visió general del tema". WebMD. 18 de febrer de 2013. [Consulta: 16 abril 2015].
^ "Rot més fort, mascle". Rècords Guinness mundials. 23 d'agost de 2009. [Consulta: 3 gener 2016].
^ "Rot més fort - Coneix el vídeo del trencador de rècords". Rècords Guinness mundials. 21 d'abril de 2016. [Consulta: 6 desembre 2021].
^ "Nivells de decibels". www1.lasalle.edu. [Consulta: 2 novembre 2018].
^ Grainger, C.; Clarke, T.; McGinn, S.M.; Auldista, M.J.; Beauchemin, K.A.; Hannah, M.C.; Waghorn, G.C.; Clark, H.; Eckard, R.J. (2007). "Emissions de metà de vaques lleteres mesurades mitjançant les tècniques de traçador i cambra d'hexafluorur de sofre (SF6)". Revista de Ciència Làctia. 90 (6): 2755–2766. DOI:10.3168/JDS.2006-697. PMID 17517715.
^ Gerber, Pierre. "La llarga ombra del bestiar" (PDF).
^ Polakovic, Gary (13 de juliol de 2003). "Els eructes bovins van anomenar un problema greu dels gasos: les preocupacions sobre l'escalfament global estimulen els esforços per reduir el metà". Arxivat de l'original el 13 agost 2004.
^ Nowak, R. (5 de setembre de 2004). "La vacuna Burp redueix les emissions de gasos d'efecte hivernacle". Nou científic.
^ "Verdejar els ramats: una nova dieta per tapar el gas". The New York Times. 4 de juny de 2009.
^ Schwanke, Catherine (4 de juny de 2009). "És veritat que els ocells no poden petar?". Divulgació científica. Arxivat de l'original el 26 abril 2016. [Consulta: 18 juny 2016].

Enllaços externs

Classificació

D

CIM-10: R14
CIE-9-CM: 787.3
MeSH: D004884
MalaltiesDB: 30089

Recursos externs

MedlinePlus: 003080